Broj: S1 3 U 035523 20 U
Sarajevo, 11.10.2021. godine

14.10.2021

US-03 13-1 179 20

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Davora Žilića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja TINGEA d.o.o. Sarajevo, ul. Kaptol br. 5, kojeg zastupaju punomoćnici Bekir Gavrankapetanović, Damir Koldžo, Emir Kukić i Džemila Gavrankapetanović, advokati iz Sarajeva, ul. Šenoina br. 14/1, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-571-8/20 od 09.04.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ul. Vukovarska br. 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 11.10.2021. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tužena da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok se u preostalom dijelu zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, broj: 082/D-02/2020 od 28.02.2020. godine, izjavljena na Odluku o poništenju postupka javne nabavke broj: 05-036-27/20 od 18.02.2020. godine, u postupku nabavke Izrade, nabavke i implementacije softwera na geo-informacioni sistem klizišta (GISK), bazirano na web platformi za potrebe Zavoda za izgradnju Kantona Sarajevo, ugovornog organa Zavod za izgradnju Kantona Sarajevo. Odbijen je i zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM.

Protiv konačnog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, iz kojeg je izveden nepravilan zaključak i

nepravilno je primijenjen Zakona o javnim nabavkama BiH. U tužbi navodi da je ugovorni organ prvobitno donio valjanu Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača od 23.12.2019. godine, koja je nakon toga ukinuta rješenjem tuženog broj: JN2-03-07-1-67-8/20 od 30.01.2020. godine.Tužitelj smatra da je tuženi u pobijanom aktu nepravilno primijenio zakon, jer je iz dostavljene ponude tužitelja, utvrđeno da tužitelj ispunjava tehničku i profesionalnu sposobnost odnosno za profesionalna lica su dostavljeni dokazi da su oni diplomirani inžinjeri sa 240 ECTS sa VSS. Samo zbog činjenice da je gospodin Semir Mašić 26. juna 2017.godine stekao akademski naziv Bachelor-inžinjer informacionih tehnologija (VŠS), što odgovara Višoj stručnoj spremi a ne visokoj, je poništena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Tužbom ukazuje i da je pobijano rješenje produkt nepoznavanja sistema visokoškolskog obrazovanja. Današnji sistem obrazovanja se organizuje prema Bolonjskom procesu, a u pobijanom rješenju tuženi navodi da titula Bachelor-inžinjer informacionih tehnologija, odgovara višoj školi, a kao dokaz za to se navodi Odluka o usvajanju akcijskog plana za izradu i provedbu kvalifikacijskog okvira u BiH za razdoblje 2014-2020. Međutim, tuženi je u prilog nezakonitim tvrdnjama priložio samo jednu stranu odluke koja, inače ima 31 stranicu, zanemarujući ostatak te odluke. U tužbi se poziva na Zakon o visokom obrazovanju KS i to odredbe člana 48. stav 1. tog Zakona. Kako iz svega navedenog proizilazi da je za imenovanog u ponudi tužitelja, dostavljena diploma kao dokaz iz kojeg proizilazi da je završio VSS a ne višu stručnu spremu, to tužitelj predlaže da sud uvaži tužbu, poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovno rješavanje i obaveže tuženog na naknadu svih troškova u ukupnom iznosu od 842,40 KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Ugovorni organ je u svom izjašnjenju naveo da je u konkretnom postupku postupao u skladu sa uputama iz rješenja tuženog od 30.01.2020. godine.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja pobijanog rješenja, proizilazi da je pobijanim rješenjem, odbijena kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o poništenju postupka javne nabavke broj: 05-036-27/20 od 18.02.2020. godine, u postupku nabavke Izrade, nabavke i implementacije softwera na geo-informacioni sistem klizišta (GISK) bazirano na web platformi za potrebe Zavoda za izgradnju Kantona Sarajevo, ugovornog organa Zavod za izgradnju Kantona Sarajevo. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je nakon uvida u spise predmeta, tenderski dokument, kao i ponudu tužitelja, ocijenio da je ugovorni organ pravilno utvrdio sve odlučne činjenice i donio zakonitu Odluku o poništenju postupka javne nabavke u ponovnom postupku, postupajući po uputama rješenja tuženog. Naime, u skladu sa Odlukom o usvajanju akcijskog plana za izradu i provedbu kvalifikacijskog okvira u BiH za razdoblje 2014-2020. godine („Službeni glasnik BiH" broj: 28/15), propisano je da tužitelj u svojoj ponudi nije ispunio uslov iz tenderske dokumentacije, kojim je u odnosu na tehničku i profesionalnu sposobnost, tražen spisak osoblja, koje će biti angažovano na izvršenju usluge tri izvršitelja sa završenim VSS fakultetom iz oblasti informatike i računarstva. S tim u vezi, u ponudi tužitelja je, po ocjeni tuženog, suprotno traženom u tenderskoj dokumentaciji, kao i navedenoj Odluci, dostavljena

potvrda za gospodina Semira Mašića, koji je stekao naziv Bachelor-inžinjer informacionih tehnologija, što odgovara višoj stručnoj spremi VŠS, a ne visokoj stručnoj spremi VSS. Kako ponuda tužitelja iz tog razloga nije sačinjena u skladu sa tenderskom dokumentacijom, ugovorni organ je u ponovnom postupku pravilno postupio kada ponudu tužitelja nije privatio u skladu sa članom 68. stav 4. Zakona o javnim nabavkama BiH, odnosno kada je postupak poništio u smislu člana 69.- stav 2. tačka d). ovog Zakona. Slijedom navedenog, tuženi je donio odluku kao u dispozitivu, pozivajući na odredbe člana 104. i 111. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

Odrebom člana 48. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) *(Opći uslovi za tehničku i profesionalnu sposobnost),* propisano je da ugovorni organ može, zavisno od vrste,količine, obima ili namjene predmeta nabavke, zahtijevati dokaze koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost. Dalje, u skladu sa odredbom člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), u obrazloženju drugostepenog rješenja, moraju se ocijeniti i svi navodi žalbe. Ako je prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, drugostepeni organ može se u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rješenju. U skladu sa članom 200. stav 2. ovog Zakona, propisano je šta sve treba da sadrži obrazloženje rješenja i to: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Ovo sudsko vijeće ukazuje, da je postupak javne nabavke formalan postupak, te svako, pa i najmanje nepoštivanje zakonom propisane forme dostavljene ponude, čini istu neprihvatljivom. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača), propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, ograničenje za učešće u postupku javne nabavke, tehničke i profesionalne sposobnosti dobavljača, te ostale kriterije ocjene ponude. To znači, da postupak ocjene ponude nekog dobavljača prolazi kroz različite faze. Prvo je faza provjere kvalificiranosti ponuđača, slijedi faza ocijene ekonomske i finasijske podobnosti, te tehničke i profesionalne sposobnosti. Bilo koji nedostatak uočen u ovoj fazi, jeste razlog za diskvalifikaciju ponuđača iz daljeg postupka dodjele ugovora predmetne javne nabavke. Kako je, u smislu Zakona o javnim nabavkama, ponuda prihvatljiva kada je podnese kvalificirani ponuđač i kada ispunjava sve obavezne specifikacije i zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to izostanak jednog zahtjeva navedenog u tenderskoj dokumentaciji, istu čini nekvalifikovanom. Kako je po nalaženju ovog vijeća tužiteljeva ponuda ispunjavala uslove propisane tenderskom dokumentacijom, to je pogrešan zaključak tuženog organa da je ponuda istog ponuđača neprihvatljiva.

Osnovano tužitelj ukazuje da je svoju ponudu dostavio u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije. Pogrešno je tuženi odlučio kada je navode kojima je žalitelj osporavao diplomu za bachelor inžinjera za Semira Mašića usvojio kao

osnovane , zaključivši da se radi o višoj stručnoj spremi, a ne viskoj, kako je to traženo TD, te da tužitelj nije dokazao svoju tehničku i profesionalnu sposobnost. Naime, ugovorni organ je tačkom 4. b) 2. TD (tehnička i profesionalna sposobnost-član 8.-51. ZJN) propisao da što se tiče tehničke i profesionalne sposobnosti, ponuđači moraju ispuniti minimalne uslove: stručnjaci za razvoj sistema-2 izvršioca VSS sa završenim fakultetom iz oblasti informatike i računarstva sa najmanje 2 godine radnog iskustva u izradi informacionog sistema GIS, a koji obavezno uključuje razvoj i upravljanje web aplikacijama geoprostornih podataka. Tužitelj je u svojoj ponudi za stručnjaka za razvoj sistema naveo Semira Mašića, te kao dokaz ispunjenosti postavljenog uslova dostavio diplomu izdatu od strane Američkog univerziteta u Bosni i Hercegovini, sa sjedištem u Tuzli, u kojoj je navedeno da je isti nakon četverogodišnjeg studijskog programa iz oblasti informacionih tehnologija na fakultetu „Američka škola za tehnologije" i ostvarenih 240 ECTS bodova stekao akademsko zvanje bachelor-inžinjer informacionih tehnologija.

Kako je oblast visokog obrazovanja regulisana kantonalnim propisima, te kako je Semir Mašić dostavio diplomu Američkog univerziteta u Bosni i Hercegovini, sa sjedištem u Tuzli, to se u konkretnoj pravnoj stvari imaju primjeniti odredbe Zakona o visokom obrazovanju TK ("Službene novine Tuzlanskog kantona", broj 7/2016, 10/2016, 5/2017, 15/2017 i 15/2019). Odredbom člana 118. stav 1. citiranog Zakona, propisano je da se visoko obrazovanje organizuje u tri ciklusa: a) prvi ciklus vodi do akademskog zvanja završenog dodiplomskog studija (the degree of Bachelor) ili ekvivalenta, stečenog nakon najmanje tri i najviše četiri godine redovnog studija nakon sticanja svjedočanstva o završenoj srednjoj školi, koji se vrednuje sa 180 odnosno 240 ECTS bodova; b) drugi ciklus vodi do akademskog zvanja magistra ili ekvivalenta, stečenog nakon završenog dodiplomskog studija, traje jednu ili dvije godine, a vrednuje se sa 60 odnosno 120 ECTS bodova i to tako da u zbiru s prvim ciklusom nosi 300 ECTS bodova; c) treći ciklus vodi do akademskog zvanja doktora ili ekvivalenta, traje tri godine i vrednuje se sa 180 ECTS bodova. Obzirom da je iz priložene diplome vidljivo da je Semir Mašić završio studij u trajanju od 4 godine sa ostvarenih 240 ECTS bodova, to je pogrešan zaključak tuženog da isti nije dokazao da posjeduje VSS. Tuženi se prilikom donošenja osporenog rješenja samo pozvao na Odluku o usvajanju akcijskog plana za izradu i provedbu kvalifikacijskog okvira u Bosni i Hercegovini za razdoblje 2014.-2020. i Odluku o usvajanju osnova kvalifikacijskog okvira u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH", broj 31/11), zanemarujući pri tome u potpunosti citirane odredbe Zakona o visokom obrazovanju.

Kako je u smislu Zakona o javnim nabavkama ponuda prihvatljiva kada je podnese kvalificirani ponuđač i kada ispunjava sve obavezne specifikacije i zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to izostanak jednog zahtjeva navedenog u tenderskoj dokumentaciji, istu čini nekvalifikovanom. Kako je po nalaženju ovog Vijeća, tužiteljeva ponuda ispunjavala sve zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to je pogrešan zaključak tuženog organa da je žalba osnovana, zbog čega je u osporenom rješenju činjenično stanje pogrešno utvrđeno, a zbog čega je, na koncu, pogrešno primijenjen i Zakon o javnim nabavkama.

Kako je tužba osnovana, to je osnovan i zahtjev za naknadu troškova upravnog spora, ali ne u potraživanom iznosu. Sud je utvrdio da tužitelju pripada pravo naknade troškova vođenja upravnog spora u ukupnom iznosu od 380,80 KM i to na ime naknade za vođenje upravnog spora iznos od 280,80 KM sa obračunatim PDV-om i iznos od 100,00 KM na ime naknade za sudsku taksu na tužbu shodno članu 22. Tarife broj 3.tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). Sa potraživanjem preko dosuđenog dijela tužitelj se odbija, imajući u vidu da zahtjev za dodjelu troškova nije postavljen u skladu sa Advokatskom Tarifom FBiH. Vijeće napominje i da o zahtjevu tužitelja koji je usmjeren na povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka ne odlučuje sud u upravnom sporu, nego Ured za razmatranje žalbi BiH, u žalbenom postupku, u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH.

Iz navedenih razloga, ovaj Sud je primjenom odredbi člana 34. stav 2. u vezi sa članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BIH, donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR

Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

